

Előfizetési árak:	
Egész évre	12 fr.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hóra	1 "
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:
Pleita Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszám-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda:
Nagy-Becskerek,
Zápolya-utca 1-55 szám,
hová a lap szellemi részét, illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknál.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételével.

A huszonnyolczadik évforduló.

Nagybecskerek, június 8.

Magyarország önálló és füg-
getlen ország.

A ki az ellenkezőt állítja, nem ismeri
sem multját, sem jelenét nemzetünk
életének. A háromszázados bűt, midőn
annyit türt, szenvedett és vérzett nemze-
tünk, derültebb napok váltották fel. Látó-
határunk tiszta egén a gondviselés oly
tündöklő napja ragyog, ki felé imádatlalt
fordul ma is minden jó magyar: a leg-
alkotmányosabb magyar királyhoz, ki ma
huszonnyolcz éve viseli fején
Szent István koronáját.

Az 1791. évi 3. t. cz. értelmében
megkoronázott uralkodó valóban megtar-
totta királyi esküjét, mert fenálló törvé-
nyeinknek ő a legéberebb őre. Mély ér-
telme, igaz és valódi tartalma van hát
ama mondatnak, de való a mi hódoló
szeretettünk is! Ha elmondhatjuk, hogy e
huszonnyolcz évnél nem volt egy napja
sem, midőn jósága áldását ne éreztette
volna velünk, úgy azt is elmondhatjuk,
hogy nem fogyatkozott meg e huszonnyolcz
év egyetlen napja alatt sem e nemzet kö-
zött a törhetetlen hűség és alattvalói sze-
retet az ő felkent személye iránt. Ki
mondja meg, mi vala nagyobb annyi idő
alatt: a nép hűsége, vagy a király jósága?

Első a jogokban, de első a köteles-
ségekben is; bölcs, igazságos és fárad-
hatatlan, ki a trónt nem a hatalom
zsámolyának, hanem a munka ol-
tárának tartja. A nemzetnek, melytől
koronáját nyeré, cserébe azt a legneme-
sebb szívet adá, mely a háromszázados
bű keserveit begyógyítá, s azt a szeretet
és ragaszkodás kötelékével hozzánk is
fűzé. Valóban látjuk, érezzük minden tet-
tében a lelkesítő intést: hű népem, nyitva
tartom előtted a korlátokat, haladj előre,
teljesítsd kötelességedet, tegyük nagygyá
a hazát! Igen, ő a leghivebb munkása e
földnek, jól tudván, hogy aratni csak ott
lehet, a hol vetnek. Tudja, hogy e haza
földje termi az ő hervadhatatlan babérjait;
ő itt a legáldottabb, a leghatalmasabb s a
legdicsőbb.

Ki mérhetné meg, mi vala nagyobb
e hosszú idő alatt: a király jósága-e, vagy
magyar népe hűsége?

Mérhetetlen az mind a kettő, mert e
hűség és szeretet a közös szenvedések és
dicsőség emlékezetében gyökereznek.

Add, királyok királya, nemzetünk vég-
telen jóságu istene, hogy örökké ily fény-
ben és tisztaságban ragyogjon nemzetünk
drága kincse Szent István koronája, hogy
az erény és jogérzet összhangjában „lelje
népe boldogságán örömét“! Áldd meg a

nagy királyt hosszú élettel; de áldd meg
és szeresd nagyasszonyunkat a ki-
rállyét is! Add meg neki mire oly nagy
szüksége van, lelke nyugalmát; fordítad
kimerithetetlen jóságu szívét felénk. Légy
velünk minden igaz ügyünkben, jó és bal-
sorsunkban segíts! Érted meg velünk
minden időben szent neveddel együtt
azokét is, kik nekünk utánad a legnagyobb-
bak, hogy áthassa milliók szívét a hang:
Éljen a király, éljen a haza!

Várkonyi Béla.

Négy millió.

Nagybecskerek, június 8.

(—s) Valahányszor a delegációk össze-
ülnek, hogy a monarchia közös ügyeinek
költészetét megvitassák, egy stereotyp-
szerűvé vált feljajdulás megy keresztül az
ország közvéleményén, hogy vajjon mit
fog ismét a hadügyminiszter követelni. Ez
a feljajdulás alapját abban a tagadhatat-
lan tényben leli, hogy a hadsereg szük-
ségletei a nemzeti erő és munka produk-
ciójának a java részét fölemésztik s ezen
felül a hadügyi kormányzat még mindig
évről évre feljebb srófolja az ő követelé-
seit. Az idén ismét — kerek számban be-
szélve — 4 millióval többet kíván a had-
ügyminiszter, mint tavaly, s ekképen a
hadügyi budget 150 millióra emelkedik.
De ha tárgyilagosak akarunk lenni a
hadügyminiszter követeléseivel szemben,

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A szerencse.

Irta: Bede Jób.

I.

Nyolcz óra tájban már az Andrásy-uton is
osöndesedni kezdett a kocsik robogásának zaja.
A löverseny ezéltt két órával bevégződött.
Csak gyéren jött egy egy kocsis s ezeket már
nem nézték. A járókelők az utcán és a kávé-
házak előtt a pihenők elfáradtak a nagy korzó
élvezésében. Milyen gyönyörű volt, milyen érde-
kes, milyen izgalmas, de vége.

— Vége!

Nem visszhang ez, azonban az utolsó ko-
csiban Tacsor Elek, az ismeretes „alak“, a mint
turfnyelven mondani szokták, hátradől a kocsis
támláján és ismételteti:

— Vége, vége!

Könnyű tavasszi est van, árnyék nélkül való
az égboltozat, a vendéglőkben a zene szól, a
mulatóhelyek zsufolva, mindenki mulat, az egész
világ vidám, mintha semmi se történt volna.

Tacsor Elek összehuzza magán a felöltőt,
úgy érzi, hogy fázik. Látja maga körül a csön-
des, boldog világot, itt a munka után pihenőket
s ott a fáradt munkásokat, a kik nehéz
kalapásait vállukra vetve, hazafelé indul-
nak. Olyan az egész, mintha valami novel-
lában volna megírva, hogy este van, a nehéz
nap munkáját pihenni a nép hazatért és szá-
molgatja az ember, hány krajcsárt vihet a
feleségének, mennyi kenyeret a gyermekének,
jutna-e egy kis meleg ételre is, igen, de gon-
dolkozni kell, a feleslegest inkább félretenni,
betegség esetére, a mitől egyébként az isten
örizzen; így, így, egyre sötétebb az alkony,
azonban ellentétekké határos a novella képe;
míg a krajcsárokért issad a forró napon a mun-
kás ember, dologtalanok könnyelműen ezereket
dobálnak időtöltésből és henyén huresoltatják
magukat a napfényben, az alkonyatban végig a

forró utcákon, kocsijaik pora a szegény embe-
rek tüdejére száll.

— En vagyok ez a könnyelmű, dologtalan,
henye — gondolja Tacsor Elek.

De felveti nagy fekete fejét s míg távolra
néz, tovább fűzi a gondolkozást:

— Mindent elveszítettem, a szerencse elke-
rült, hiába számítottam, okoskodtam, a véletlen-
nek tönkretettek, a meglepetések megöltek; át-
kozott lovak! Most már nincs mit tenni. Ez az
utolsó tíz forintom, a mi megmaradt, a kocsisért
kell, aztán, aztán . . . nem játszhatom többé.

A tízforintot a tárczájában nem hagyhatja.
A mikor kivinné, a kocsis meglátná, hogy nincs
több. Ezért most a tárczából a kezébe veszi a
pénzt s ott tartja a zsebében összegyűrve.

Hát ez lett volna az utolsó verseny és
most meg fog javulni.

Az Andrásy-ut végén a kocsis hátrafordul!

— Merre hajtsak? — kérdezi.

— A muzeum-köruton végig! — felel
Tacsor.

A muzeum-köruton végig kell menni, ez
bizonyos. A Tacsor Elek menyasszonya az ab-
laknál lesz és látni kell őt, a hogy a versenyről
hazakocsizik, barátói lehetnek nála, a kiknek
mutatni kell:

— Nézzétek, Elek most jön a verseny-ől.
Bizonyosan veszített.

Bizonyosan veszített, egy jóra való völegény-
nek a szerencsejátékban a legközségesebb fel-
fogások szerint is veszíteni kell.

— Veszítettem — gondolja keserűen, míg a
kalapját mosolyogva emeli meg — veszítettem
és most egy krajcsárom sincs.

Egyszerre elszedtül. Mi baja? Oh, semmiség,
nevetség, kacagni való dolog: éhes.

A kocsis megáll a lakása előtt. Tacsor Elek
kiszáll, a tíz forintot a kocsis kezébe adja nyu-
godtan, elegáns módra és némi elszántsággal,
míg a kocsiból a látosóvét és a botját veszi
ki és ismét elgondolja: „Megjavulok, többé
nem játszom, nem is játszhatom, ez az utolsó
volt: vége. . .“

Mégis nagyon elgondolkozhatott, alig is vette

észre, hogy e közben a kocsis két forintot sze-
dett elő, a kezébe tette s ezt mondta:

— Ennyi visszajár.

Csak azután érezte meg a kezében a két
forintot, már nem is toita vissza, nem is ju-
tott eszébe, hogy e miatt az előkelőségén
csorba esik, mégis, mintha elpirult volna és
körülnézett, ha nem látja-e valaki.

Nem látta senki. Egyszerre felvidult: „Mi-
lyen véletlen szerencse egy ilyen becsületes
kocsis, e nélkül ma nem vacsorázhattam volna,
pedig éhes vagyok.“

Valóban tudta, hogy ez a két forint többet
ér, mint azok a százak, melyeket a délután
elveszített.

II.

„A véletleneké a szerencse.“ „A szerencse
a véletlenségekkel jár.“ Míg a fogadó éttermé-
ben a zene szól, mintha mindezeket az inté-
seket ismételné. A vacsorát lassan hozzák;
gondolkozni lehet addig. Semmi kétség. Tacsor
Elek veszített s már több veszíteni valója
nincs. Mit tegyen? Miből fog élni holnap, hol-
napután? Hogyan látogatja meg holnap meny-
asszonyát és honnan veszi a mindennapi vi-
rágot?

Az étterem szélén pálmabokrok levelei zöl-
delnek. A villanyfény tündöklőve ragyog. Egy
szemnyi por sincs sehol, mindenütt fehér, tiszta
világosság, öröm és mosoly, mint a hogy a
gond nélkül való élet, az örök ifju, soha el-
nem hervadó élet képzelhető. A szomszéd
asztalnál már pezsgőt isznak; ott tul, nagy
bankjegyeket dobnak a cigányoknak; a mussika
a mámor.

Tacsor most telve van e gyönyörű világ
iránt való gyűlölettel. Ime, hogy mulatnak ok
nélkül, cél nélkül és milyen könnyelműen do-
bálják a pénzt, senkinek sincs itt gondja a
holnapra. Vajjon, ha ő odamenne a szomszéd-
asztalhoz, vagy a másikhoz, a harmadikhoz és
azt mondaná: „Bocsánat, nekem mindössze
két forintom van, ebből vacsorázom, már
semmi hitelem nincs, mindent elveszítettem,
holnap éhen halok! Elhinné ezt valaki? Mit
tennének velem? Félre fordulnának, kinevetnék,

A hivatalos melléklet 115. számával.

akkor le kell számolnunk avval, hogy a 150 millióból 146 millió kétségen felül áll, mint olyan összeg, a melynek szükségességéhez szó sem férhet s így most tulajdonképen csak az képezheti kérdés és vita tárgyát, vajjon a 4 milliónyi költségemelkedés kellően meg van-e indokolva? Ennek a kérdésnek a megoldásánál nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a közös hadügyi költségvetés mily óriási szervezetnek fentartását foglalja magában. Ennek az organismusnak nagysága s méretei köztudomásuak s annak szükségletei felől az nyújt legkézzelfoghatóbb fogalmat, hogy másfél százezer forint az, amit fölemészt.

Ha ehhez az összeghez a 4 milliónyi emelkedést, mely matematikailag is csak 3%-nak felel meg, arányosítjuk, akkor valóban nem találhatjuk a hadügyminiszter követeléseit valami nagyon fölszigazotknak, mert 3%-nyi emelkedést ugyszólván a természet és egyenletes fejlesztés is igényel. Már pedig ezt, sőt ennél többet is a nemzetközi viszonyok egyenesen köteleességünké tesznek.

Az európai nemzetközi viszonyok láthatára ugyan már évek óta derült és világos, de ennek az alakulásnak előidézőse és állandó fenntartása legnagyobb részben éppen azon nyugszik, hogy az államok fegyverkezésükben még mindig nem állapodtak meg, hanem egymással versenyezve folytatják a hadi szervezkedést.

Ilyen körülmények között saját jól felfogott érdekünkben nem szabad a konkurrenciában hátra maradnunk, és pedig annál kevésbbé, mert ha összevetjük pl. Németország avagy Franciaország hadügyi budgetjét a miénkkel, akkor annak tudatára kell jutnunk, hogy a mi hadügyminiszterünk sokkal szerényebb, mint a nevezett államok hadügyi kormányai. S ennek tudatában kénytelenek vagyunk oda konkludálni, hogy a delegációk nem tagadhatják meg a jövő évi budgetbeli 4 millió emelkedést.

HIREK.

Tájékoztató.

Junius 10. Közigazgatási bizottság.
Junius 13. A kaszinó dalárdá estélye.
Junius 23. A tiszai regattaszövetség ünnepélye.
Junius 26. Diákmalajás.
Augusztus 10. Az ipartestület zászlószentelési ünnepélye.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— **Miniszterek Herkulesfürdőn.** Herkulesfürdőről írják lapunknak: Daniel és Percezel kíséretükkel együtt tegnap este Herkulesfürdőbe érkeztek. Vest Ede lovag, vezérigazgató Orsovára ment az illusztris társaság elé és a fürdőberlet nevében melegen üdvözölte a vendégeket egy Orsován, mint a herkulesfürdői pompás pályaúdvárban. A bevonulás imponáns volt. A miniszterek részére az Erzsébet-villát rendezték be, mely villanyos világítással van ellátva és ujonnan van tatarozva. A társaság többi tagjait a Rudolf- és Ferencz József udvarba szállásolták el. Már a bevonulás alkalmával egészen el voltak ragadtatva a fürdő gyönyörű fekvésétől, pompás épületeitől a társaság tagjai, különösen pedig azok, a kik, köztük Percezel belügyminiszter, még nem látták hazánk e legrégibb, legjobb és legmodernebb rendezésű fürdőjét. Többen Abbazziával hasonlították össze, de hozzá tették, hogy még az sem vetekedhetik minden tekintetben Herkulesfürdővel. A vendégek megérkezésük után megfürdöttek a Szapary-fürdőben, ezután sétáltak a fürdőhelyen. 8 órakor a fürdőberlet 40 terítékre gazdag lakomát adott a kurszalomban. Lakoma után tündéri szépségű látvány tárult a vendégek elé, a kik kimentek a terraszra. Valamennyi fürdő-palota és magaslat csodaszépülten ki volt világítva és ettündéri fényben elragadó volt a fürdő képe. A vendégek hálás elismerésüket fejezték ki Vest vezérigazgatónak a látottakért és a nagyszerű fogadtatásért, Karwinszky fürdőgondnok szintén elismerésben részesült a kitűnő rendezésért. A temesi takarékpénztár, mint fürdő-főberlet elnöke, Nikolicz Feodor báró sürgönyileg üdvözölte a vendégeket. Ejjel tájban a vendégek külön vonaton hagyták el Herkulesfürdőt, mely felejthetetlen mély benyomást tett valamennyire.

— **Iskolaszéki ülések.** A községi iskolaszék tegnapelőtt, a róm. kath. iskolaszék pedig tegnap tartott ülést, melyen a záró vizsgák sorrendjét állapították meg. A részletes sorrendet legközelebb közöljük.

— **Felülfizetések a tavaszi ünnepélyre.** A nagybeoskeréki jótékony nőegylet által rendezett tavaszi ünnepélyről lapunk tegnapi számá-

ban körölt kimutatás pótlásaképen felkérte annak felemlítésére, hogy a mulatságra Leastyánszky János főszolgabíró is 10 frttal Papik István (Torontál-Torda) pedig 5 frttal váltották meg tiszteletjegyüket.

— **A szerb bókai árvizkárosultak javára.** Dungyerszky Lázár nagybirtokos a 148. sz. gyűjtőív kapcsán száz forintot, Gyertyánffy Dénes főszolgabíró pedig a 99. sz. gyűjtőív kapcsán harmincz forintot küldött be a szerb-bókai árvizkárosultak építkezési alapja javára a segély bizottság elnökségének.

— **Érdekes vendégek Budapesten.** Tegnapelőtt érkezett a fővárosba Brabek Ferencz, a magyar nyelv és irodalom tanára a prágai cseh egyetemen és dr. Lerch József író és nagybirtokos. Mindketten Erdélybe készülnek a tanu manyutjuk célja az, hogy egy fotográfikkal illusztrált uticirast adjanak ki. Brabek Ferencz egyike ama ritka külföldi barátainknak, akik hazánk és nemzeti tulajdonságaink iránti rajongásból ugyszólván egész életüket annak szentelték, hogy szellemi mozgalmaink felől helyesen tájékozzák saját nemzetüket. Elszámlálhatatlan, hogy mennyi szolgálatot tett e tekintetben a magyar névnek Brabek Ferencz, ki azonkívül, hogy egy egész kis magyarul beszélő kolóniát létesít évről évre a prágai egyetemen, irodalmunknak a gyakorlati téren is nagy népszerűséget szerzett. Petőfi költeményeiből cseh nyelvre fordított és kiadott egy vaskos kötet; e kiadás az utolsó példányig elfogyott, s már évek óta nem kapható. Lefordította továbbá Madách Ember Tragédiáját, melyet közbenjárására Vrchlicky Jaroslav színre alkalmazott s mely a prágai színházban 31 előadást ért meg. Nyomatásban a cseh akadémiára adta ki tavaly. Jókaitól több kötetre terjedő novellát fordított le, továbbá az Arany Embert és az Elet Komédiáit, Csiky Proletárjait is az ő fordítása tette otthonossá a cseh színpadokon, ugyszintén Rákosi Aeosopusát és Dóc. Csók-ját. Irt egy cseh nyelvű Magyar Nyelv. tant is, mely az idén jelent meg második kiadásban; ezenkívül a magyar irodalmat számtalan kisebb nagyobb cikkekben ismertette a cseh lapokban.

— **Dalárda.** A kaszinó dalárdája, mely különösen nyáron van hívatva petyhüdt társadalmi életünket megélni, jövő csütörtökön, Urnapján (e hó 13-án) ismét dalestélyt rendez. Az estélyt, melyet ezuttal először tartanak meg szabadban, válogatott műsor fogja betölteni. Belépti díj csak egy korona.

— **A legközelebbi conclave.** XIII. Leó pápa olvasva a lapokat, melyek most sürűn foglalkoznak a legközelebbi conclave kérdésével, méltán fakadhat ki: Hát ezek csak a halálom-

vagy nem is hallgatnának rá, azt hinnék, hogy megbolondult. Végig néznék finom ruháit, a cipőit, a szegfűt a kabátján és nevetnének.

Meg kell javulni, de hogyan? Egy krajczár nélkül marad ismét, ha a vacsorát kifizeti. Holnap is enni kell s egy virágokrétára kell, legalább öt forint holnapra, mihez kezdjen addig? Haragjában sirni szeretett volna, hogy semmi okos gondolat nem jut az eszébe. Most a vacsorát hozták és egy üveg bort.

A szomszédban egy fehér fejű ur hangosabban beszél:

— Oh, a mai verseny — mondja — borzasztó volt. Mindenki vesztett, a kinek nyerni kellett volna. Százszáz maradtak ott, a biztos lovak veresége miatt. Egy számítás se vált be, csak a véletlennek, a buta véletlennek hoztak szerencsét. De holnap, holnap már másképen lesz; meglássátok, holnap nem csalódunk, kinek a mennyi pénze van, ráteheti . . .

Lőveket kezdett mondani biztosan és gyorsan egymásután és ismételtette: „Holnap . . . bizonyos . . .“

Tacsor félig kész volt a vacsorával, nyugodtabb lett és keserű hangulata oszladozni kezdett.

Végre is, mi baj történt? Vesztett. De hisz nem egyedül vesztett. Láta, itt is mondják, hallja, mind igaz, hogy a ki csak okosan, számításal játszott, mindenki vesztett a véletlenek szerencséje miatt, de holnap, bizonyos a nyeresés . . . Nem kell tragédiákat csinálni a szerencse szeszélye miatt. Még jóra is fordulhat.

Jóra is fog fordulni. A bor felhevíti egy kissé. Nem bűn a könnyelműség, úgy tudja, sőt könnyelműen kell nézni az életet, ha az ember nem akar elpusztulni. Mi is kell holnapra, mi? Pénz. Mennyi? Öt forint. Nem, nem öt forint kell, azzal semmit se kezdhet, legalább száz forint, de ötven forint minden esetre. A javulás? az is meg lesz. Most az egyszer ezekkel a biztos tippel játszik még, visszanyeri, latszik.

a mit elveszített és aztán vége. Pénzt kell szerezni, pénzt, de honnan? Miből?

A mint így önkéntelenül idegesen dobolt a kezével, az egyik ujjja a pohárhoz ütődött, a jeggyűrűje ütötte meg a poharat s az csengett.

Véletlenül történt az egész. Hát nem a véletlené a szerencse? A jeggyűrű . . . Ez bizalmat kelt, hitelt öbreszt, ennek értéke, nagy, drága értéke van. Hisz itt annál a nagy asztalnál vacsorázott többször a jegyesével és családjával, pazarul dobálta akkor a pénzt, az egész étterem tudta akkor az ő jövőendő jó sorsát.

A pohár csengésére a pinczér most mellette termelt.

— Parancsol, nagyságos ur? — kérdezte alázatosan.

— Fizetek! — szolt Tacsor Elek erős hangon.

Mig a fiu a fizető pinczérért szaladt, kész volt a terv.

Mi szegyen van abban, gondolta Tacsor, semmi szegyen nincs abban, ha a fizető pinczértől fog kérni holnapig ötven forintot, holnap biztosan visszaadhatja, holnap nyerni fog minden esetre és rendben lesz, többé nem játszik.

„A pinczértől fogok kérni — mondogatta — így fogok hozzá szólni nyugodtan: Biztos tippem vannak a holnapi versenyre, de a pénzem még nem érkezett meg. Adjon ide száz forintot vagy ötvenet, igen ötvenet legalább maga adhat holnapig.“ S ha vonakodik, levezem az ujjamról a gyűrűt s ezt fogom mondani: „Na itt van ez a gyűrű, tudja e nélkül egy napig se éhethet becsülettel, magánál hagyom a pénzért holnapig.“

Adni fog-e? Az izzadság nehéz csöppekben ömlött az arcán. A keze reszketett, mig kendőjével letörölte. Egy napszámot évig való munka nem gyötör úgy el, mint a gavallér Tacsor Eleket ez a kínos percz, mig a zene könnyen szól és körülötte vidám zsongás hal-

III.

Már itt van, Tacsor Elek letesszi a két forintot és bemonlja a vacsorát, a bort.

— Egy forint hatvannégy — szolt a pinczér és a zsebébe nyul s aprópénzt olvas — hetven, száz, az két forint.

— Kérem — mondja Tacsor — száz forintra volna . . .

A hangja remeg. A szeme a pinczérre néz. A tekintete olyan lehet, mint egy elítélté, a kit a bitó alá visznek, vagy mint egy éhes koldusé. De még sem! — A pinczér nem ijed meg.

— Oh, kérem, tessék, gondolom vesztett a nagyságos ur és holnap nyerni akar, semmi ség, én ma nyertem.

Mondta-e ezt valóban a pinczér, vagy csak sejtette?

Mondania kellett mégis, mert Tacsor már hangosabban szolt és nem törődik vele, hogy hallja-e valaki: „Igen holnap nyerek, visszaadom.“

— Egy kis nyereség rám is esik akkor — folytatja az.

Es Tacsor előtt ott van a tányérja mellett a száz forintos és rajta harminczhat krajczár, a mit a két forintból kapott vissza.

A zene hangosabban szolt, és Tacsor könnyen félretolja a harminczhat krajczárt és a száz forintot a zsebébe gyűri.

Ahogy kimegy, ahogy az ucczán jár, csupa öröm nézni, olyan ritka is elégán, szép és gondok nélkül való, pénzes fiatal emberek-t látni löversenyek idején.

— A véletlené a szerencse — mondogatja és egy kávéházba tér be, hol pezsgőt hozat.

Ujságokat kér, a holnapi verseny tippjeit akarja látni. A hogy keresi, a szeme akaratlannul egy novella utolsó három során akad meg és nkéntelen olvassa: „Az esküvő előtt egy nappal a leány apjánál egy benzinszagu, fekete kabátos pinczér jelentkezett és kétszáz forintot követelt.“

ról beszélnek? A legközelebbi conclaveban az olasz biborosoknak esetleg külföldi jelöltekkel is kell megküzdniök. A legkomolyabb jelöltek:

1. Monaco La Valletta a szent kollégium aszkéta-hallgatag doyenje. Inkább alázatos, mint ügyes és megválasztása a jelen állapot lehető békés főtartását jelentené. Ha megválasztanák, a X. Pius nevet venné föl.

2. Lucido Maria Parocchi, a leggravasabb és legambiciózusabb egyházfejedelem. XIII. Leo jubileuma idején mindenkit bálmulatba ejtett nyelvismeretével. Nem lehetetlen, hogy az egyházat kibékíteni akarná az olasz kormányval.

3. Serafino Vanutelli, harcias jellemű egyházi, a hármasszövetség barátja, a XV. Kelemen nevet venné föl.

Francia biboros alig jöhet számba, a hármasszövetség és az olasz kormány ezt határozottan ellenezné. Angolországot is túlhatalmasnak tartják, semhogy hatalmát angol papa választásával tetéznék. Nincs azonban kizárva az eshetőség, hogy Gibbons baltimorei érseket választják meg, ami nem keitene föl az európai hatalmak feltekenységét.

A polgári iskola tanulói az Aldunán.
A nagybecskereki állami polgári fiúiskola növendékeinek tanulmányi kirándulása az idén is igen jól sikerült. Negyvenöt tanuló vett részt a tanulságos utban az igazgató s két kísérőtanár vezetése mellett. A kirándulás öt napig tartott. Megszemlélték Pancsovát, Belgrádot, Topcsidert, Zimonyt, innen lehajóztak a Dunán Orsováig s gyönyörködtek a páratlan szépségű Alduna festői vidékében. Megnézték a korona-kápolnát, áttekintették Ada-Kaléh-ba s végül átrándultak Herkulesfürdőbe is. A kirándulókat mindenütt igen barátságosan fogadták. Különösen lekötelező volt az az udvariasság, melyet a szerb fővárosban az összes hivatalos személyek, a dunai gőshajós társulat Hildegardé hajóján a kapitány és Herkulesfürdőn az igazgatóság tanosítottak a kirándulók irányában. A minden tekintetben sikerült kirándulás Knyaskó Lajos igazgatót dicséri, a ki sem fáradságot, sem időt nem kimélt, csakhogy a vezetése alatti növendékek jól érezzék magukat s szívükben kellemes emlékekkel térjenek haza.

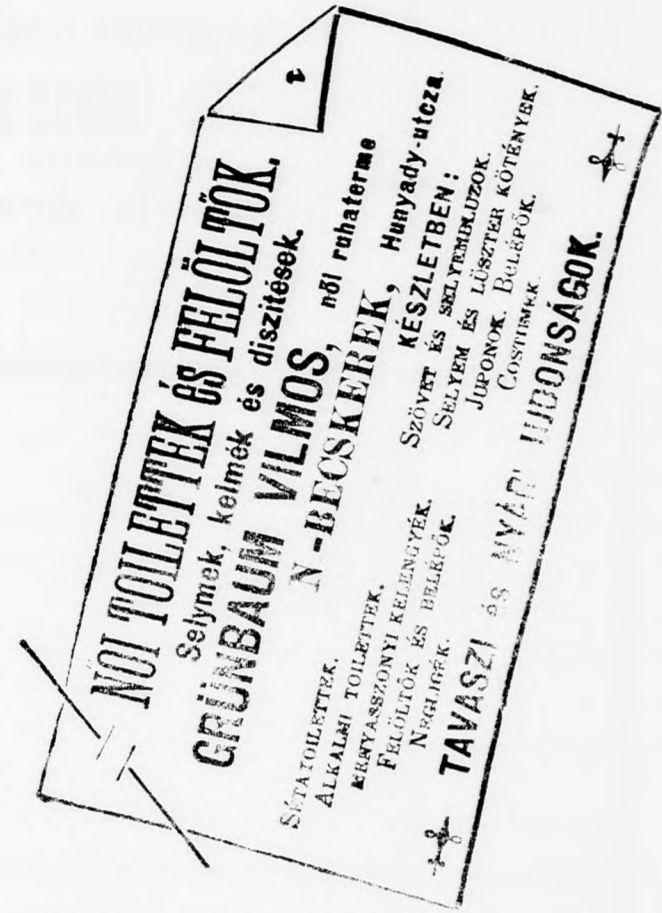
A fővárosi levélhordók sztrájkja.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A levélhordók tegnap este kilenczkor a nemzeti kertben újabb tanácskozásra gyűltek össze. Guthi Soma, a levélhordóknak ebben az ügyben jogtanácsosa, röviden ismertette Heim miniszteri tanácsos elutasító válaszát, amelynek nyomán hosszas, heves vita indult meg. A tulzók itt is felülkerekedtek, aminek a következtése az lett, hogy a levélhordók kimondták a sztrájkot. Ezután a levélhordók a kerten kívül várakozó feleségeikkel, összesen mintegy kétezeren kivonultak Ujpestre, a szunyog-szigetre. A lovasrendőrök, akik utánuk vágtautak, minthogy szétosztásra való többszörös felhívásuk sikertelen maradt, kénytelenek voltak a fegyvertárhoz nyulni. Több levélhordó és egy asszony sebesült meg ezenközben.

Budapest, június 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) A sztrájkoló levélhordók helyett ma már postakocsisok és más fel-fogadott egyének hordják a leveleket. A sztrájkolók megverik társaikat, akik újra dologba állanak. Délelőtt híre járt, hogy a sztrájkolók meg akarják rohanni a postapalotát. A rendőrség és katonaság megszállotta a fenyegetett épületet. Az alkotmány-utczában a sztrájkolók egy dologba állott társuktól elvették a táskáját és aztán agyabafőbe verték a szerencsétlent. Nagy része a sztrájkolóknak kivonult Czinkotára.

Nyilttér.

Alapított 1876. Kintütelve 1883. Postamentes szállítás lakóhelyi készséssel.
NGER & Co., ZÜRICH, (Schweiz).
 Méter- és darabszáma.
 Divatos mintázott női-ruhakelmék 1 m. 14 kr
 Divatos phantasié női-ruhakelmék 1 m. 47 1/2 kr
 Divatos és legalkalmasabb gyermek-ruhakelmék 1 m. 62 1/2 kr
 Divatos eredeti férfi-ruhakelmék 1 m. 1 frt 22 1/2 kr
 valamint ezer és ezerféle praktikus és elegáns női- és férfi-ruhakelmék — gratis színezett legújabb divatképekkel.
 Gazdag tartalmu mintagyűjtemény kívánatra bérmentve.
 (184-53)

* Az e rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.
 Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
 Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

Táviratok.

A delegatusok a királynál.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják: A király ma délben fogadta a trónteremben a magyar delegatusokat. Gróf Andrássy Aladár beszédére a király a következőket felelte:

Öszinte elégtétellel fogadom ragaszkodásukat. A monarkia külső helyzete minden irányban igen örvendetes, az összes hatalmakkal barátságos viszonyban vagyunk. Kormányom törekvése ezen helyzet megerősítésére lesz irányozva. Hadügyi szükségeink emelkedése a mult évi arányhoz van alkalmazva. Megfelel a szükségnek, hogy a hadsereg és tengerészet színvonalon tartassék a gazdasági és pénzügyi helyzet tekintetbe vételével.

A király ezután még Bosznjáról beszélt, amelynek állapotát kielégítőnek mondta s aztán szavait azzal végezte, hogy sikert kívánt a delegatusoknak működésükhöz. Bánffy miniszterelnök ezután egyenkint bemutatatta a delegatusokat. Münnich Auréllal beszélgetve, ez azt jegyezte meg, hogy az új fegyverekre kért huszmillió tételnél vita lesz. A király erre élénken válaszolta:

— Hiszen a magyar iparnak is lesz belőle haszna, mert a fegyverek felét a steyeri, a másik felét a magyar fegyvergyárban készítik!

Egy órákor a király az osztrák delegáció tagjait fogadta.

Az egyetem új rektora.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A tudomány-egyetemnek ma volt rektorválasztó ülése. Rektor dr. Lengyel Béla, a vegytan nyilvános rendes tanára lett.

Hirdetések.

Ezennel van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Nagybecskereken Torontálmegye részére egy

főraktárt

nyitottunk és ennek vezetésével Fuchs Sándor urat biztuk meg.
 Ezen főraktárunkban a legelőnyösebben ismert mindennemű

vilagos és sötét söreink

egy hordókban mint amerikai patent palaczkokban fejttve eredeti árainkban kapható.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SERFÖZDE
BUDAPEST — KÖBÁNYA.

244-x.12

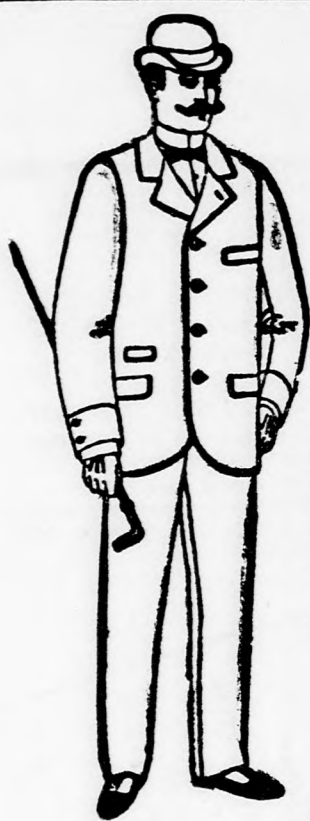
!Pénz!

földekre és házakra
 a legolcsóbb kamatok mellett
 a legkisebb összegtől a legmagasabbig közvetítetik.
 A visszafizetés tetszés és tehetség szerint történhetik.

Pontos és gyors keresztülvezetés felett mindenki meggyőződve lehet és szolgálak minden e szakmába vágó felvilágosítással bérmentve.
 Egyuttal ajánlom magamat mindennemű állami és magánsorsjegyek, arany és ezüst pénzek, idegen bankjegyek méltányos bevásárlása és eladására, nemkülönben mindennemű szelvények beváltására.

141-26.14

Igérvények minden huzásra.
Részletlevelek valamennyi sorsjegyekről.
 I. nagybecskereki váltó- és bizományi tüzlet
Kadelsburger L.

Kamgarn
és
finom öltözetek
gyapju-szővetből 12 frttól
kezdve és külön legjobb
minőségű nadrágok 2 frt
50 krtól kezdve. Legdusab-
ban felszerelt raktár
flu- és gyermek-ruhákban
Kovács Gedeon-nál,
Nagybeeskereken.
Szabott árak.
b(284-50.20)

4856. szám. hig. 1895. A nagysztmiklósi főszolgabírótól.

Pályázati hirdetmény.

A Torontál vármegyei nagyszentmik-
lósi járásba kebeleztet **Valkány községében**
leköszönés folytán a községi **orvosi**
állás megüresedvén, ennek betöltése vé-
gett ezennel pályázatot hirdetek.

Az orvos évi fizetése 600 frt, látoga-
tási díjai pedig nappal 40 kr, éjjel
80 kr.

A pályázni óhajtokat felhivom, hogy
szabályszerűen felszerelt pályázati kérvé-
nyeiket hozzám folyó évi **július hó 1-ig**
nyújtsák be.

Nagyszentmiklós, 1895. május 31-én

Hadfy Károly
tb. főszolgabíró.

(444-8-8)

Valódi kék és fekete színű
cheviot-öltözetek

10, 12, 14 frttól 20 forintig.
Divatoszöld és barna

Joden-ruhák

14 frt 50 kr, legfinomabb gyap-
juszövet.

Flu- és gyermek-ruhák

2 frttól kezdve. Legnagyobb
raktár mérték szerint, is sza-
bott árak mellett

Kovács Gedeon-nál
Nagybeeskereken.

(c 284-50.2)

Hunyady (fő) utca

a nagybeeskereki takaré- és előleg-
egylet épületében.

(Ezelőtt Kovács S.-féle gyógyszerár.)

Hunyady (fő) utca

a nagybeeskereki takaré- és előleg-
egylet épületében.

(Ezelőtt Kovács S.-féle gyógyszerár.)

ROTHMILLER TIVADAR

uri- és női-ruhaterme

ezentul

Hunyady- (fő-) utca

a nagybeeskereki takaré- és előleg-egylet épületében

(Ezelőtt Kovács Sándor-féle gyógyszerár.)

Hunyady (fő) utca

a nagybeeskereki takaré- és előleg-
egylet épületében.

(Ezelőtt Kovács S.-féle gyógyszerár.)

Hunyady (fő) utca

a nagybeeskereki takaré- és előleg-
egylet épületében.

Ezelőtt Kovács S.-féle gyógyszerár.)

382-x.5

Árlejtési hirdetmény.

Oroszlámos községben létesítendő, és
800 frt költséggel előirányzott ártézikut
furásának vállalatára ezennel árlejtés hir-
dettetik és annak megtartására f. évi június
hó 15-ik napjának d. e. 10 órája kitzetnek.

Felhívtnak mindazon szakértő vállal-
kozók, kik a fenti munkálatot felvállalni
hajlandók, hogy netáni zárt írásbeli ajánlatai
kat, a jelzett árlejtési határnapig alólirt elől-

járásánál benyújtsák. — A közelebbi
feltételek a községnél bármikor megtud-
hatók.

Oroszlámos, 1895. június 5-én.

Hoffer József. **Manheim Mihály,**
jegyző. (449-3.2) bíró.

Hirdetés.

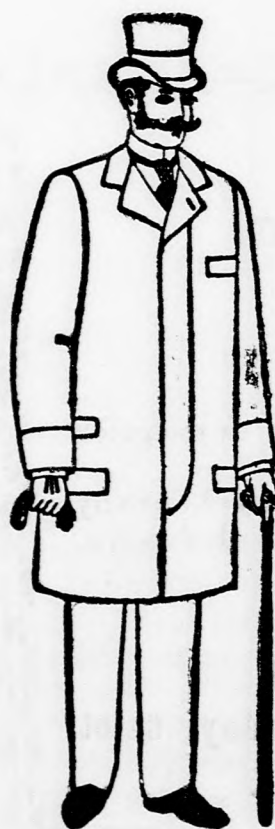
Nagy-Teremia község közbirtokossága a
4800 holdas határnak felmérését illetve tel-

kek szerinti rendezését határozta el, miért
azon t. cz. mérnök urak, kik ezen mun-
kát kereszttulvitelére vállalkozni kívánnak,
felhívtnak, miszerint ebbeli ajánlatukat
alólírtott előljárásánál f. hó 20-ig annál
inkább benyújtani sziveskedjenek, mert
később érkező ajánlatok figyelembe nem
vétetnek.

Kelt Nagy-Teremián, 1895. évi június
hó 5-én.

(448-2.2)

A községi előljáróság

Felöltők

és

Mencsikofok

urak részére 7 frttól kezdve,
fiúk és gyermekek részére
3 frttól kezdve mindig rak-
táron.

Vidéki megrendeléseknél
a nem tetszők akadálytalanul
visszafogadtatnak.

Kovács Gedeon,
Nagybeeskereken.

Szabott árak.
(284-a 50.20)

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi
személyes továbbajánlásnak, — a kik a
Richter-féle Tinct. capsici comp.-t
(Horgony-Pain-Expellert)
az utolsó 25 évben jó sikerrel használták, — kö-
szönheti ezen igazán biztos hatású háziszser nagy
elterjedését és általános kedveltségét. Ki a **Tinct.**
capsici comp.-t (Horgony-Pain-Expellert) kösz-
vényénél, czuznál (tagszagatásnál), keresztcsont-
fájásnál, fej- és fogfájásnál, csipfájdalomnál, fáj-
dalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazta, abból
egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy
azt meghűléseknél is, mint levezető, elhárító
szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult
háziszsernek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr.
és 1 frt. 20 kr. üvegenként. — Kapható a gyógy-
szertárakban; Budapest: **Török**
József gyógyszeresnél.
Csak a „Horgony“ védjeggyel ellátott
üvegek elfogadandók.
Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüring.

21-15.14

Női divattéren

mindig legújabb a raktáron s pedig:

köpenyek, blousok,
gallérok, leányruhák,
esőköpenyek, alsószoknyák,
porköpenyek, hóbéköpenyek,
fichus, stb. szabott árak mellett

Kovács Gedeon-nál,
Nagybeeskereken
kapható.

(d284-50.20)